

Дирене щастие.

Наброска.

Отъ *Е. Кардозо* *).

Дълго време прѣслѣдвахъ неуловимия, прѣлестенъ образъ, който се носѣше прѣдъ мене. И когато най-послѣ азъ го постигнахъ и погледнахъ по отблизо—указа се, че неговото лице сияе, и той ме гледа въ очитѣ съ радостна усмивка. Азъ протегнахъ къмъ него ржцѣ, погледнахъ го въ очитѣ и промълвихъ :

— Кажи ми, кой си ти?

Той отговори :

— Хората ме наричатъ „Удоволствие“, но азъ имамъ за тебе друго име.

Тогавя го попитахъ :

— Мое съкровище, не ще ли ми кажешъ, какво име носишъ за менъ, узамотения?

И хубавиятъ призракъ отговори :

— За тебе моето име е „Грѣхъ“.

Съ страстно желание се огледахъ въ усмихнатитѣ очи на милия призракъ. но при все това азъ си отдрѣпнахъ ржката отъ неговата, извърнахъ се и си заминахъ.

Слѣдъ малко на моя пжть се мѣрна пакъ чудниятъ свѣтливъ образъ. Дълго време го прѣслѣдвахъ и, когато най-послѣ го настигнахъ, азъ видѣхъ прѣдъ себе си дивно-хубавото лжчезарно лице.

И го попитахъ :

— Кажи ми, кой си ти?

Той отговори :

— Хората ме наричатъ „Любовь“, но за тебе азъ нося друго име. На единъ отъ хилядата сполучва да се срѣщне съ мене и този избранникъ трѣбва

*) Прочуть испански писателъ.